

Resumé

Denne ph.d. afhandling undersøger og diskuterer overgangen fra jæger-samler- til agerbrugssamfund samt landbrugets udbredelse i Skandinavien fra det tidlige 4. årtusinde til slutningen af det 1. årtusinde f.Kr. Afhandlingen præsenterer en bred vifte af nye data af løsfund fra tidlig neolitikum, ¹⁴C-dateringer af husdyr samt en opdateret oversigt over tidligere publicerede data fra den materielle kultur, der kan relateres til landbrugets udbredelse i Skandinavien gennem Neolitikum og Bronzealder. Den tidsmæssige og geografiske spredning giver et grundlag for en diskussion af hvornår, hvordan og hvorfor landbruget opstod og udviklede sig i Skandinavien. I afhandlingen argumenteres der for, at agerbrug er en meget kompleks teknologi, som det tager lang tid at lære, hvorfor det er meget usandsynligt, at landbruget ville kunne spredes som en idé. I stedet konkluderes det, at landbrugets udbredelse var et resultat af migrationer af mennesker. Disse mennesker havde de rette kompetencer og evnen til at lære den indfødte jæger-samler-befolkning om agerbruget ved at etablere praksisfællesskaber, hvilket understøtter teorien om integration mellem disse to befolkningsgrupper. Engagementet i disse praksisfællesskaber ændrede identitet og materiel kultur for både de indvandrende bønder og de oprindelige jæger-samlere, nye agerbrugssamfund opstod, og de var forbundet med andre agrare samfund i Europa.